

קיד:

כל הבשר פרק שמיני חולין

עין מצוה נר מצוה

קב"א מ"י פ"ח מ"ג
מחללת אסורות
הכלה טו סוף הל' לז' ו'
ק"ב מ"י פ"י מהלכות
עניות סוכנים הלכה
ז'

רבינו גרשום

להתעשר. במקום שלא
נאסר פרי עם פרי בשחיטה
שני בנינים יחולו לשחיטה
כיום אחד אחד אבל אותו ואת
בנו אסורין. מקום שנאסר
פרי עם פרי בבישול חלב
עם הגדי. סוף בן סוטה
אחי פיריה יבויח פיריה
פרי עם פרי כלומר דם
בן סוטה אסור עם פרה
שבת חמור על סוטה
וליה פיריה שכן סוטה
אסור עם אחותו פיריה
שבת חמור היא פיריה
כלאים וכו' ע"פ א"ר
שורא סוף ורוא סוטה
דהא פרי בן סוטה א"ר
פיריה יבויח שמתה פרי
עם פרי כ"ו כלומר חמור
שבת על סוטה וליה
פרי ובה ג' עליו ורולוי
פיריה שמתה פרי עם
פיריה חמור פרי עם
כלאי דעמי יבויח שאסור
פרי עם פרי חטה עם
שעורה ומותר פרי עם האם
זה בעצמו לרוב בקרקע
וזה בעצמו לרוב בלא
כלאים. כלום נאסר פרי
עם פרי כלומר א"ל ע"י
קרקע בודיעה מה לפרי
עם פרי שכן שני ענין
חלב וגרי תאסר בפרי עם
האם כלומר היא עצמה
בחיבה: כל מקום שנאסר
לא יאכל לא תאכל לא
תאכלו וכו' ורוא תאכל
בחיבה לא תאכל כל
תחבה. אחד נר ואחד
עובד כוכבים בן במכירה
בין במכירה כלומר תביב
לא אשר בשעריך תתנה
ואכלה או מכור לעובד
כוכבים שוי תתנה או
מכור לנר ותתנה או מכור
לעובד כוכבים שבאמצע
נר ועובד כוכבים שניהם
נתנה ומכירה

עד שיפירוט לך הכתוב בדרך שפרט
(פסחים דף כ"א): אמרין ללך מתוקמת דרבי אבהו אלא כר"מ
דלרבי יהודה אישכרין דלדרים ככתבין וכו' יהודה נפקא לן מלכלב
תשליכין אותו אותו אמה משליך ללכלב
איסורין שנתורה וכו' לר"מ נמי הכי
ליף מיניה ללך תאכלו משמע איסור
הנאה מדפרט יתיר הא אישכרין
קרא להקדים נמינה גר למכירת
עובד כוכבים וכו' דמסכתא בלא שום
קרא הוא ידעין להקדים אלא השתא
דכתיב נמינה ומכירה ללמד בעלמא
איסור הגאה אז ללך דכתיב או להקדים
ה"א דלמא קרא להשוותם וכו' ולא
ליכמוז אלא חד מיניהו או מכירה
דעובד כוכבים או נמינה דגר ולא
יערך או להקדים כיון דידעי ליה
מסכתא וכו' דה"א דלמא קרא למעטי
נמינה דעובד כוכבים וכו' ויכמוז
נמינה דעובד כוכבים וכו' דה"א
דלמא למעטי נמינה דגר ללך יאספו
ליה אע"פ ללך קבל עליו וכו' אלא
לאכול נבלות כפי שמתנה להמגיר
ודוקא נבלה כ"א"י שאין עובדי כוכבים
מזיזין שם ואם נלך למוכרה לעובד
כוכבים לרין לימנה דנמיס מועטין
נמינה גר קודמת אכל פשיטא שאם
יש חפץ ללמד למכור קודם ימכרו
לעובד כוכבים ממה שיתנו אפילו
לישראל חכור: בדרך שפרט
לך נבב"ה. אלא גרס לגר נמינה
ועובד כוכבים נמינה כדפיש
בקובץ פסחים (טז) ד"כ היה משמע
דליידי אליבא דר' יהודה דלמר דכריס
ככתבין וכו' אבהו לא מתוקמת אלא
כר"מ כדפרישית וכו' גרס ליה יש
לפרש דלשנא דקרא בעלמא נקט ליה
משום ולהו דכריס נמינה אז נמי
נקט הכי משום דנמינה גר קודמת:
רבי יהודה אוסר דברים בביתן.
ואסור לתת לנר לעובד
כוכבים) מתנת חנם וכו' זה מצינה
כפ"ק דמסכת ע"ז (דף כ"ו) וכו' וכו'
והתנן (לעיל דף כ"ג): שולח אדם לעובד
כוכבים ירין עובד השעה בתוכה
ושולח משמע בנמס ובפרק כל שעה
(פסחים דף כ"ב): משמע דלמא אפילו
כ"י יהודה יש לומר דמינה בתוספתא
אם היה שנתו מותר מפני שהוא
מכורו לו: **א"ר אבהו** כ"י ש"ם דברים
בכתבן. משמע דלך ללך או היה
אמינה מתננה ומכור אגר דלעיל
ואעובד כוכבים והכי נמי אמרין ברש
אחיהו נקן (נ"ח דף ס"א). ובמכירת קאי
כאסף ואוכל דמינה ומינה דכפרק
קמא דקדושין (דף ל"ג): איכא פלוגתא
דמנאי גבי קימא והדור ששיע וכן
דאיכא למ"ד ללך קיימי אמרויהו
משום דכתיב מפני שיהא חקום והדרת
פני זקן ויש לומר משום דלן לן
מפני טעם ופל על והדרת ולא לן פני
נופל על חקום ולא דכפרק
הואילו לו (וימא ז"ל). קאמר איסי בן
יהודה חמש פסוקים אין להם הכרע
ישאלת ממך ארור משוקדים וקס ואמאי
לא קאי אלעיל ולמחא ועוד דלמי
גופיה סבר בקדושין דקיימי והדור
קיימי אמרויהו ויש לומר דהכא
ובאחיהו נקן (נ"ח דף ס"א). ופרק קמא

לאיסורא רבי שנאסרה עמו
מומיס לקימה תכלל אמו למאי
ורואה אזי אה דברי ר' יוסף
דאחיותו גדולה ואחותו קטנה
וגדולה זו היא גדייה שלא נתעשרה
וקטנה זו היא גדייה שלא נתעשרה
ועדין והאי תנא גדייה ורמל
דלעיל דלמאי ליה פרה ורמל מה
מקראי ימימי והשתא קא דריש לאידך
וה"ק אחותו גדולה שנתעשרה כבר
מנין וע"כ נקט גדולה משום דסופו
ליף לה מרביא וקטנה לא מיתרביא
ליה מיניה משום דמסתברא כי רבי
קרא לאיסורא גדולה רבי דנאסרה
עמו כמעשר דלילו מקרא יתירא קמא
לא מצי לרביי דאיכא למימר כי רבי
לאיסורא לא רבי אלא פרה ורמל
דאסורין עמו בהרבעה אכל אחותו לא
ולמי שמתעין קרא אחרינא לחמותו
גדולה וקטנה אחימי מצינא: **סו"א הכי.**
דקטנה אחימי לא מצינא: **אחותו**
גדולה נמי. לה תיעיב קרא ומימי
מצינא דלמו ופרה ודרוש הכי מה
אמו שנקטה עמו לרבי נאסרה עמו
בבשול אחותו גדולה לא כ"ש מה לאמו
שכן נאסרה עמו בשחיטה פרה מוכיח
מה לפרה שכן נאסרה עמו בשחיטה
ודמעשר אמו מוכיח שמתרת עמו
בהרבעה ובמעשר ומוזר הדין הכל
השוא שכן שחם חלב כו' ואחיימי
מצינא בין אחותו גדולה ובין קטנה:
אלא. קרא שלטי למאי אפין קמא
לגופיה תניינא לפרה ורמל ואידך
למאי: **היא עולמה בתלכס.** שי"א
ממנה בעודה מיה מנין כו'. וכן מדרשה
זו גרסין הדברים דלמאחיותו ממש מנריך
תלמודא או מקרא או במכירה דהא
אפילו ליהא עולמה מנריך תלמודא
אלמא לא נפקא לן מקרא דלגופיה
כל מין גדי אלא אמו דווקא אכל
היא עולמה לא וה"ה אחותו גדולה
וקטנה: **פרי עם פרי שחיטה.**
שזומטין שני בני פרה אחת ביום אחד:
פרי עם פרי בבישול. גדי עם החלב:
אמר רב אבהו כו'. הכל לא אמרי
מעיקרא דדינא פירכא כדלעיל משום
דמקשי על סוף הדין: **אחי פרה.**
שילדמה הסוסיא מן החמור והיה
בן צן אחר מן הסוס הרי בן מותר
עם אמו ואסור עם אחותו: **הסס**
ורע אב קא גריס. ואיסורא ללו
משום פרי עם פרי הוא אלא משום
פרי עם שאינו פרי כלומר משום ד
אניהו שהוא חלוק אכל גדי תכלב
אמו שניהם על שם אמן קראן הכתוב
והפ"ה אפריהו. ומדע דעומתא נמי
חלוק האב הוא דהא זומטין דהו
איסור איפכא דפרי עם האם אסור
ופרי עם פרי מותר: **דהא פרי**
בן סוסיא. שילדמה מן החמור והוא
אחי פרה שניהם לה לסוסא זו
עוד בת אחת מן החמור: **עבד בן**
שפתא. מותר במין אמו ואסור בבת
מויין: ופרכין **הסס גע שחור**
קא גריס. ולאו משום פרי עם פרי
הוא דהא זומטין דהו איפכא ומיתמב:
כלאי ורעיס. חטין עם עדשין שאסור
לרוע זה עם זה: **ומותר.** לרוע

כל אחד עם אמו עם הקרקע:
כלום נאסר פרי עם פרי אלא בזריעה דיימי ע"פ האם: **הא חמי ופסחי**
כדא. שהינה נבד להניע שם: **כל שחיטתו לך.** כל שאסרתי לך
למעט ולהתרחק ממנו: **הרי הוא בכל האכל.** עולמית בכל ענינין שהוא
בין שבה בעצירה ובין שלא בה בעצירה כגון ע"י קטן או ע"י עובד כוכבים מאחר שחיטתו לך אסור והאי הרי מיעבתי לך להתרחק ממשולו שלא
הא כל מקום: **עד שיפירוט לך הכתוב שהוא מותר בהנאה בדרך שפרט לך נבב"ה.** שאע"פ שלא כתב לך אלא לא תאכל הוהרן לפרש בה הימא הנאה
ואחד נמינה קיימי בין אגר ובין אעובד כוכבים דלך דוקא כתיב היה ליה למכמה הכי תתנה לגר ומכירה לעובד כוכבים:

מוסף רש"י
עד שיפירוט לך הכתוב.
הימא הוהרן בדרך
שפרט לך נבב"ה.
שלא היה מנוח זה
אלא לא תאכל והוהרן
להמירה בהנאה כדכתיב
או מכור לגמרי ופסחים
כ"א: דמלאתיך לפרש
מנינה לגר אשר בשעריך
תתנה ואלמא להמירה
בהנאה ולא נמנח טו
אלא לא תאכל ש"מ לא
תאכלו איסור הגאה וכו'.
ובפסחים (כ"ב) פרכין
עלה עובד כוכבים וכו'
וע"ז ב"ק מ"א. לגר
אשר בשעריך. לך מוסף
שקבל עליו שנתעשר
שנעטו בני נח ונכילה
ותורתו זו והוא פטוח
להחיותו דכתיב נבד חושב
(ויקרא כ"ב) וחי עמך וכו'
כ"ל לגר תתנה או
מכור. וקאי אגר דלעיל
מיה לגר תתנה ואלמא
או מוסר וכו'. ת"ל
תתנה ואכלה או מכור
לכבד. והיותו תתנה
אנכרי. דלך דברים ככתבין
אחי. דלעובד כוכבים אסור
לתתנו. הכי איבעי ליה
למכמה תתנה ואלמא לגר
אשר בשעריך או מכור
לכבד. ללך מצי לאוקומי
קרייה דמנינה אנכרי
וכ"ה. דברים ככתבין. ק'
מתנה לא יתנה לגר ולא
יתמכרה לגר ופסחים כ"א.
לגר בנתינה ולגמרי
במכירה. אלא נמסר אסור
ליקון על שום מתנה: וכו'
כ"ו. או למיח ליה. או
ליקון חילוקי. או כר"מ
קאמר קרא דמנינהו אגר
ותמריהו אנכרי לא נמסר
או ופסחים כ"א. להקדים
נתינה דגר למכירה
דכבד. אם יש גר
לימנה לו. נתימו קודמת
למכירתה לגמרי. והאי גר
נבד חושב קאמר שקבל
עליו שלא לעטו עיניו
ואוכל נבלת וכו' ויכ"ה
אחא או למשנה הכי
לגר אשר בשעריך תתנה.
והוא עיקר מתנה. או אם
אין גר מוכרה לעמיס
(ש"י כ"ו) סברא הוא.
מסכרל אלו ידעין נתינה
לגר קודמת דחית הגר
מיה אלא מניה לגמרי
מיה מיה איכא. ואישכרין
קרא תכלב ולאסור ליתן
במתנה לגמרי ולאסור נבלה
לגר ופסחים כ"א. זה
אחא מצוה להחיותו.
גד אהה מנינה להחיותו.
דמימי (ויקרא כ"ב) גר

